

Arrest

nr. 213 972 van 13 december 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 15 maart 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de herbevestiging door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op 25 februari 2018 van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. WIBAULT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 12 januari 2018 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker dient hiertegen op 8 februari 2018 een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging herbevestigt op 25 februari 2018 het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 januari 2018. Dit geschiedt aan de hand van een document waarin het volgende staat:

“De persoon die verklaart zich B.N.F. te noemen, geboren te [...] op [...], en welke verklaart van Rwanda (Rep.) nationaliteit te zijn, dient gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hij heeft betekend gekregen op 12/01/2018”.

Dit is de thans bestreden *“beslissing”*.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging herbevestigt op 11 april 2018 nogmaals het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 januari 2018.

1.4. Bij arrest van 2 juli 2018 met nummer 206 396 verwerpt de Raad het beroep, ingesteld tegen de beslissing zoals bedoeld in punt 1.1.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient vast te stellen dat de thans bestreden *“beslissing”*, waarbij het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 januari 2018 wordt herbevestigd, geen aanvechtbare rechtshandeling betreft. Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare rechtshandeling. Als uitvoerbare rechtshandeling dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603). De rechtstoestand van verzoeker wordt niet gewijzigd door een loutere *“herbevestiging”* van een eerder gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, dat reeds definitief is geworden. De eventuele vernietiging van deze *“herbevestiging”* kan verzoeker geen voordeel opleveren. De verzoekende partij meent ter terechtzitting dat het wel om een aanvechtbare rechtshandeling gaat, daar deze *“herbevestiging”* werd neergelegd in een akte die haar ter kennis werd gebracht. Het gegeven dat de verzoekende partij er via een aan haar betekend document op wordt gewezen dat zij gevolg moet geven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten maakt niet dat dit een aanvechtbare rechtshandeling wordt.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA